

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115226124
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8115226124.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v spore žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Komenského 50, Košice, IČO: 36 570 460, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, IČO: 36 588 725, proti žalovanému: M. V., N.. XX.X.XXXX, A. W. XX, W., zast. Advokátskou kanceláriou Vaľo & Partners s.r.o., so sídlom v Prešove, Konštantínova 3, IČO: 36 868 434, o zaplatenie 164,10 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/416/2015-221 zo dňa 17.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.
- II. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 73,86 %.
- III. Priznáva žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania po zrušení časti vyhovujúceho výroku rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 29C/416/2015-122 zo dňa 13.3.2018 je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 54,70 € s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 5.3.2013 do zaplatenia, sumy 54,70 € s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 13.4.2013 do zaplatenia a sumy 54,70 € s úrokom z omeškania 5,5 % ročne od 8.6.2013 do zaplatenia a na zaplatenie trov konania.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 164,10 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 54,70 € od 5.3.2013 do zaplatenia, zo sumy 54,70 € od 13.4.2013 do zaplatenia a 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 54,70 € od 8.6.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %..“

3. Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že z kalkulácie nákladov na prerušenie, resp. obmedzenie a obnovenie dodávky vody vyplýva, že paušálne náklady vo výške 54,70 € pozostávajú z priamej mzdy vrátane sociálneho zabezpečenia v sume 20,27 €, dopravných nákladov v sume 7,97 €, výrobnnej réžie v sume 9,96 €, správnej réžie v sume 7,38 € a DPH 9,12 €. K položke priama mzda žalobca uviedol, že prerušenie dodávky vody dňa 6.2.2013 realizovali zamestnanci žalobcu, a to V. S., Q. a C. S. a na prepravu použili motorové vozidlo M.: K obnovenie dodávky vody dňa 14.3.2013 realizovali zamestnanci

V. S., Q. K. a Q. R. a použili motorové vozidlo M.: K a prerušenie dodávky vody dňa 14.5.2013 realizovali zamestnanci V. S., Q. a C. S. a použili motorové vozidlo M.: W Na preukázanie dopravných nákladov vo výške 7,97 € žalobca poukázal na vzdialenosť od závodu F. na Q. XX k odbernému miestu žalovaného na W. XX v W. 11 km tam a späť s predložením technických preukazov motorových vozidiel. K položke výrobnéj a správnej réžie predložil súdu upomienky zo dňa 22.4.2013 a 17.6.2013. Prílohou uvedeného podania bolo aj vyčíslenie reálnych nákladov na prerušenie dodávky vody zo dňa 6.2.2013 vo výške 58,52 €, obnovenie dodávky vody dňa 14.3.2013 vo výške 61,75 € a za prerušenie dodávky vody 14.5.2013 vo výške 57,5 €. Dňa 17.5.2019 žalobca súdu predložil zároveň kalkulácie priamej mzdy zamestnancov podieľajúcich sa na technických úkonoch prerušenia, resp. obnovenia dodávky vody vrátane nákladov spojených s evidenciou, účtovaním, upomínaním, tlačением upomienok.

4. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého v konaní bolo preukázané, že v dôsledku nezaplatenia vyúčtovaných faktúr pristúpil žalobca v súlade s ust. § 32 ods. 1 písm. m/ zák. č. 442/2002 Z. z. dňa 6.2.2013 k prerušeniu dodávky pitnej vody pre odberné miesto W. XX v W. a v súvislosti s týmto úkonom vznikli žalobcovi náklady vo výške 54,70 €. Rovnako nebolo sporným, že žalobca dňa 14.3.2013 obnovil žalovanému dodávku vody, za čo si vyúčtoval náklady vo výške 54,70 €. Keďže k úhrade pohľadávky žalovaným na vodnom a stočnom nedošlo ani po obnovení dodávok vody, žalobca opakovane dňa 14.5.2013 prerušil dodávku vody a odvádzania odpadových vôd. Za tento úkon mali žalobcovi vzniknúť taktiež náklady vo výške 54,70 €. Je potrebné uviesť, že hlavným predmetom spotrebiteľskej zmluvy je dodávka vody z verejného vodovodu a odvádzanie odpadových vôd a vôd z povrchového odtoku verejnou kanalizáciou. Zo zmluvy vyplýva, aký postup majú strany sporu v prípade, pokiaľ si žalovaný nebude plniť svoje zmluvné povinnosti. Bolo dohodnuté, že spotrebiteľ musí uhradiť náklady spojené s prerušením alebo obnovením pripojenia. Táto povinnosť žalovaného je nielen povinnosťou zmluvnou, ale vyplýva priamo zo zákona konkrétne z ust. § 32 ods. 8 zák. č. 442/2002 Z. z., kde v prípade prerušenia alebo obmedzenia dodávky vody alebo odvádzania odpadových vôd aj pre dôvod daný ust. § 32 ods. 1 písm. m/ tohto zákona hradí odberateľ náklady s tým spojené. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný má zákonnú povinnosť uhradiť náklady spojené s prerušením alebo obnovením dodávky vody, ktoré žalobcovi vznikli porušením zákonnej povinnosti žalovaného nezaplatením vodného a stočného ani do 30 dní po dobe splatnosti tak ako to vyplýva z ust. § 32 ods. 1 písm. m/ zák. č. 442/2002 Z. z. Na základe uvedeného, preto súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru, že nakoľko povinnosť žalovaného zaplatiť náklady za prerušenie, resp. obnovenie dodávok vody a odvádzanie odpadových vôd je povinnosťou zákonnou vyplývajúcou z ust. § 32 ods. 8 zák. č. 442/2002 Z. z., nemôže spĺňať charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca súdu predložil vyčíslenie reálnych nákladov na jednotlivé technické úkony prerušenia, resp. obnovenia dodávky vody a odvádzania odpadových vôd pozostávajúcich z priamej mzdy zamestnancov, ktorí priamo jednotlivé technické úkony realizovali, dopravných nákladov za použitie motorového vozidla, nákladov na výrobnú réžiu (výrobné režijné náklady, spotrebný materiál, pracovné nástroje, ošatenie zamestnancov), nákladov za správnu réžiu (administratívne náklady spojené s evidenciou pohľadávok, účtovaním, upomínaním, tlačением upomienok a faktúr), ktoré vyčíslil v sume 58,52 € pri prerušení dodávky vody dňa 6.2.2013, vo výške 61,75 € pri obnovení dodávky vody dňa 14.3.2013 a vo výške 57,15 € pri prerušení dodávky vody dňa 14.5.2013. Na základe uvedeného, sa preto súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalobcu, že uvedená paušalizovaná výška nákladov za prerušenie, resp. obmedzenie a obnovenie dodávky vody vyjadruje iba minimálne náklady žalobcu s týmito technickými úkonmi, nakoľko v prípade individuálnej kalkulácie podľa kritérií určujúcich sumu nákladov (vzdialenosť odberného miesta, spôsob vykonania daného úkonu pri nevyhnutnom komplexnom posúdení, možnosti jeho realizácie, počet pracovníkov potrebných na vykonanie úkonu a pod.) by navýšili sumu nákladov za ich realizáciu. Z vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 195/2013, v znení účinnom do 31.12.2016 vyplýva, že cenová regulácia vo vodnom hospodárstve sa vzťahuje na výrobu, dodávku a distribúciu pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou. Cenová regulácia sa vykonáva priamym určením maximálnej ceny alebo určením spôsobu výpočtu ceny. Z ust. § 4 cit. vyhlášky vyplýva, že jedným zo vstupných údajov pre účely určenia maximálnej ceny alebo určenia spôsobu výpočtu ceny sú tzv. ekonomicky oprávnené náklady, medzi ktoré patria podľa § 4 ods. 1 písm. c/ aj osobné náklady (priemerné) na jedného zamestnanca. Osobnými nákladmi sú náklady na mzdy, odmeny a iné sociálne náklady vzniknuté v súvislosti so zamestnancami. Z uvedeného vyplýva, že cenová regulácia vo vodnom hospodárstve sa vzťahuje iba na výrobu, dodávku alebo distribúciu pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou, a teda sa nevzťahuje na výšku nákladov dodávateľa spojených s prerušením, obmedzením, resp. obnovením dodávok vody. Pokiaľ však v rámci cenovej regulácie

sú oprávnenými nákladmi dodávateľa aj osobné náklady na zamestnanca, potom súd prvej inštancie nevidí dôvod spochybňovať oprávnenosť uvedených nákladov žalobcu v súvislosti s technickými úkonmi realizovanými z dôvodu porušenia zákonnej povinnosti spotrebiteľa nesúvisiacich s hlavným predmetom spotrebiteľskej zmluvy. Z totožných dôvodov, preto súd prvej inštancie považoval za oprávnené náklady aj náklady pozostávajúce z dopravných nákladov za použitie motorového vozidla pri realizácii technického úkonu prerušenia, resp. obmedzenia dodávky vody z miesta sídla závodu žalobcu do odberného miesta žalovaného a späť, ďalej náklady pozostávajúce z výrobnéj réžie (spotrebný materiál, pracovné nástroje, ošatenie zamestnancov a pod.), vrátane nákladov správnej réžie pozostávajúcich z administratívnych nákladov spojených s evidenciou pohľadávok, účtovaním, upomínaním, tlačeníím pomienok a faktúry). Na základe uvedeného, preto súd vyhovel žalobe.

5. Aplikoval ust. § 32, ods. 1,2,8 zákona č. 442/2002 Z.z., § 1, §4, ods. 1 vyhl. č. 195/2013 Z.z., 52, ods. 1, 2, 3, 4 OZ, § 9, ods. 2,3 zákona č. 129/2010 Z.z., čl.1 ods. 2 Smernice č. 93/13/EHS, § 53, ods. 1 OZ.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255, ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

7. Proti výrokom II., III. a IV. rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b) CSP, § 365 ods. 1 písm. e) CSP, § 365 ods. 1 písm. i) CSP, § 365 ods. 1 písm. g) CSP, § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V odvolaní uviedol, že súd nevykonaním navrhovaného dokazovania zo strany žalovaného, nezistil rozhodujúce skutočnosti, a to, či žalovaný podpísal všeobecné obchodné podmienky k zmluve o dodávke vody, sa žalovaný riadne oboznámil s cenníkom služieb žalobcu (s cenníkom nákladov spojených s realizovaním skutočne vykonaných prác), nakoľko z predložených dôkazov je evidentné, že zo strany žalovaného nie je podpísaná objednávka prác a služieb zo dňa 29.10.2012. Súd sa odmietol akýmkoľvek spôsobom zaoberať námietkou žalovaného, že nie je podľa neho možné, aby za 9 kalendárnych mesiacov spotreboval 364m³ vody, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu vo výške 735,32 €. Pokiaľ by sme vychádzali z nameranej spotreby vody, toto by mesačne predstavovalo 40.4m³, keď pritom bežná priemerná spotreba vody v domácnosti je 6mJ. Žalovaný je presvedčený, že zo strany žalobcu muselo dôjsť k chybe, nakoľko žalovaný nemohol spotrebovať takéto veľké množstvo vody. Nekorektné správanie sa žalobcu potvrdzuje i to, že žalobca odmietol žalovanému vydať vodomer č. XXXXXXXX . s odôvodnením, že tento bol zničený. Podľa žalovaného nie je možné, aby odobral za 9 mesiacov vodu v množstve 364 m³ a potom je nespravodlivé, aby platil za niečo, čo neodobral. Žalovaný má za to, že v tomto prípade nárok žalobcu spadá pod „spotrebiteľské právo“, a potom súd prvej inštancie mal na daný nárok žalobcu taktiež aplikovať príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Potom súd prvej inštancie mal vyhodnotiť zmluvu o dodávke vody, z ktorej si žalobcu uplatňuje svoj nárok a v pochybnostiach o obsahu danej zmluvy mal prijať výklad, ktorý je pre spotrebiteľa žalovaného priaznivejší. Žalovaný tvrdí, že napadnutý rozsudok prvej inštancie je nepreskúmateľný i z dôvodu, že z rozsudku nie je jednoznačne evidentné stručné, jasné a výstižné vysvetlenie, ktoré v skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Podľa žalovaného, súd prvej inštancie mal brať zreteľ na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé, čo v tomto prípade podľa žalovaného nie je. Z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, je potrebné vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

8. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k rozsudku navrhol tento ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutých častiach ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávne závery a z toho dôvodu neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku (podľa § 387 CSP) ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko

s prihladením na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Zmluva č. M.-PO XXXXX/XXXX o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 5.12.2013 (ďalej len „Zmluva o dodávke vody“) je typ zmluvy, aký používa voči viacerým spotrebiteľom. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by si niektorú zmluvnú podmienku žalovaný individuálne vyjednal. Zmluvné podmienky tejto zmluvy spĺňajú predpoklady, aby mohli byť predmetom súdnej kontroly, či nevyvolávajú hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 a násl. OZ).

12. Súd svoj právny záver o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s prerušením, resp. obnovením dodávky vody oprel o tvrdenie, že povinnosť žalovaného zaplatiť náklady za prerušenie, resp. obnovenie dodávok vody nemôže spĺňať charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže ide o zákonnú povinnosť odberateľa vyplývajúcu z ust. § 32 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z.

13. Ako to vyplýva z bodu 5.11 Zmluvy o dodávke vody, náklady spojené s prerušením a s obnovením pripojenia budú vyúčtované na ťarchu kupujúceho podľa platného cenníka predávajúceho.

14. Odvolací súd v súvislosti s charakterom nákladov spojených s prerušením a s obnovením pripojenia poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2018, č.k. 20Co/122/2017 - 101, bod 9., týkajúci sa poplatkov za zabezpečenie prerušenia a obnovenia dodávky zemného plynu cit.: „Nemali by byť rovnako pochybnosti, že obidva poplatky nespádajú pod hlavný predmet plnenia a ani cenu poskytnutej (plynovej) služby. Občiansky zákonník síce explicitne v tzv. čiernom zozname (§ 53 ods. 4 OZ) výlučne takéto poplatky nereguluje, no niet žiadnej zákonnej prekážky podrobiť súdnej kontrole sporné poplatky podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ).“ Rovnako v prejednávanej veci odvolací súd na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie nevidí dôvod, pre ktorý by tieto poplatky nemohli byť podrobené súdnej kontrole. V tejto súvislosti poukazuje aj na bod 13. odôvodnenia svojho rozsudku zo dňa 28.2.2019, č.k. 24 Co 109/2018-150.

15. Odvolací súd nespochybňuje nárok žalobcu na náhradu majetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v súvislosti s porušením zmluvných povinností žalovaného, či už tento vyplýva zo zmluvy, alebo zo zákona. Problematický je však spôsob, akým žalobca pristúpil k vyčísleniu náhrady tejto ujmy tzv. paušalizovaným spôsobom. Hoci žalobca v konaní predložil vyčíslenie nákladov na jednotlivé technické úkony v súvislosti s prerušením, resp. obnovením dodávky vody, ktoré presiahli ním uplatnenú paušalizovanú výšku týchto nákladov, odvolací súd považuje vyčíslenie týchto nákladov (čl. 178, 180,182, 202-209) za účelovú snahu žalobcu „vtesnať sa“ do rámca paušálnej výšky nákladov, ktorú účtuje spotrebiteľom v zmysle svojho cenníka. Pri podrobnejšej analýze tohto vyčíslenia je zrejmé, že ide o mzdové náklady troch zamestnancov za 1,5 hodiny, dopravné náklady za použitie motorového vozidla 11 km, výrobná réžia a správna réžia. Odvolací súd považuje takto vyčíslené náklady za značne neprimerané a nerozumie, prečo tak jednoduchý úkon, akým je technická realizácia odpojenia, resp. pripojenia vody museli realizovať traja pracovníci v rozsahu 1,5 hodiny a cestovať motorovým vozidlom 11 km, keď odberné miesto žalovaného je zo sídla žalobcu podľa google maps vzdialené 1,8 km. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd považuje žalobcom vyčíslenú náhradu škody, ktorá mu vznikla za nezodpovedajúcu skutočnej výške škody a paušalizovanie takejto náhrady voči všetkým spotrebiteľom, ktorí tak prichádzajú o možnosť kontroly výšky jej primeranosti za neprijateľné. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na už skôr citovaný rozsudok odvolacieho súdu bod 11,12,13,14: Pri tomto spôsobe vzniká vždy nezanedbateľné nebezpečenstvo, že paušalizovaná suma nemusí vždy korešpondovať so skutočnými nákladmi. Niet pritom najmenšieho dôvodu, aby spotrebiteľ platil popri cene za odobratý plyn ďalšie platby nad odobratý plyn a nad vzniknuté náklady. Ak sa zoberú do úvahy súčasné IT postupy a technické vymoženosti počítačom (účtovne) prerušiť a obnoviť vzťah so spotrebiteľom služby, tak suma 78 Eur za odpojenie a suma za 42 Eur za znovupripojenie je prima facie neprimeraná a prehnaná. V aplikačnej praxi súdov možno vysledovať pri podstatne nižších poplatkoch závery súdov o ich neakceptovateľnosti (napr. poplatok za vystavenie kvitancie 3 Eur; rozsudok Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht z 21.júna 2006 č.k. 7 U 17/06). Ani náklady na fyzické odpojenie a znovupripojenie (v teréne v skrinke plynomeru) sa ani zďaleka nemôžu rovnať sume prevyšujúcej 100 eur, teda sporným poplatkom (78,53 Eur a 42 Eur). Pootočenie páky plynomeru a založenie plomby predstavuje z časového hľadiska pár

minútový nenáročný úkon a primeranou sa javí aj jedna hodina práce vrátane prepravy zodpovedného technika. Mzdové, prepravné, účtovné a iné náklady nekorešponujú sporným poplatkom. Tunajší súd už v minulosti definoval neprijateľné zmluvné podmienky a za také označil aj podmienky, ktoré odporujú zmyslu a cieľu zákona (porov. rozsudok Kupková....). Podľa občianskeho práva má dodávateľ právo na náhradu skutočnej škody, ktorú predstavuje skutočná škoda (zmenšenie majetku) a ušlý zisk (§ 442 ods.1 OZ). Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods.3 OZ). Náhrada nemajetkovej ujmy (relutárna satisfakcia) sa zdá neprichádza do úvahy ani teoreticky (nieť vážneho zásahu do povesti firmy). Je teda evidentné, že sporné poplatky nezodpovedajú občianskemu právu, znamenajú nezaslúžený príjem pre žalobcu, defraudujú cenu hlavnej služby (dodávka plynu) a tiež adekvátne sankčné mechanizmy a tým zároveň poškodzujú spotrebiteľov. Ak by sa malo plniť bez ďalšieho len a len na základe toho, že žalobca musel uhradiť faktúru, spotrebiteľia by nemali žiadne možnosti ochrany pred akoukoľvek svojvôľou pri stanovovaní nákladov odpojenia či znovupripojenia. Odvolací súd aj v prejednávacom prípade má za to, že paušálna výška náhrady skutočných nákladov žalobcu v súvislosti s odpojením a pripojením dodávky vody v súvislosti s porušením povinností spotrebiteľa tak ako je uvedená v jeho cenníku vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 388 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

16. Odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa nároku žalobcu na zaplatenie odberu vody v množstve, ktoré podľa názoru žalovaného nezodpovedá skutočnosti je nedôvodná, keďže rozsudok v tejto časti bol potvrdený odvolacím súdom rozsudkom zo dňa 28.2.2019, č.k. 24 Co 109/2018-150, nadobudol právoplatnosť dňa 1.4.2019 a teda nie je v súčasnosti predmetom konania.

17. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v prevažnej miere, priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v pomernej časti. Žalobca bol úspešný v časti ohľadne zaplatenia sumy 1.091,81 Eur (65,64 Eur späťvzatie z dôvodu zaplatenia žalovaným, priznaná suma 1,026,17 Eur), ohľadne tejto časti mu patrí náhrada trov konania, v časti o zaplatenie sumy 164,10 Eur bol úspešný žalovaný, teda v tejto časti mu patrí náhrada trov konania. Pomer úspechu strán je 86,93 : 13,07, čistý úspech žalobcu je v rozsahu 73,86 %. Nárok na náhradu trov konania preto patrí žalobcovi voči žalovanému v tomto rozsahu.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

19. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§262 ods. 2 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).